

PARAULA I VIDA

Som els «amics de l'Espòs»

Enguany, en escaure's la Solemnitat del naixement de St. Joan Baptista en diumenge, tota l'Església celebra amb molt de goig aquesta festa tan popular als països de cultura catalana. És la festa del **naixement de l'Amic de l'Espòs**, com s'anomenava Joan (Jn 3,29), que batejà Jesús en el riu Jordà, i que li preparà i cedí el grup primer de deixebles. Quins ressons més familiars, més íntims, més intensos d'amistat i de generositat... entre Joan i el Senyor.

Hem pensat prou que realment som «amics» de Jesucrist, l'Espòs? Que estem cridats a viure una dolça intimitat amb Ell i una configuració total amb el que Ell vol de cadascun de nosaltres? Que li podem «preparar els camins» de la seva vinguda, perquè molts, tots, el puguin trobar i fer-se, també ells, amics del Senyor? Que hem d'anunciar una conversió dels cors que és el que fa plenament feliç, perquè ens retorna a viure segons els manaments de Déu? Que convé que Crist sigui més i més conegut i estimat, i en canvi que nosaltres hem de «minvar», fer-nos petits, i desaparèixer? Que la llibertat i la valentia davant el diner i els poders

d'aquest món, ha de ser la nostra guia sempre? Que des del baptisme, estem cridats a ser «veus» del Crist, que és «la Paraula»? Que una vida austera, senzilla, que no posa la confiança en les realitats materials sinó només en Déu, és el que dóna credibilitat al nostre testimoniatge de fe? Que la veritat recercada amb passió i constància, porta a Déu i a l'alegria veritable?

Al moment del naixement de Joan, la seva mare insistí que havia d'anomenar-se «Joan», i no Zacaries, indicant així la seva missió. Perquè Joan vol dir «Déu és gràcia», Déu és misericòrdia. A través de Joan, s'anunciaria l'arribada del Messies, i, amb Ell, de la gràcia salvadora per a tot el món.

Al nostre Bisbat tenim moltes esglésies i ermites dedicades al Precursor del Senyor, i a tantíssimes pintures murals i retaules hi ha la seva venerada imatge. El nostre poble sempre ha estimat molt Sant Joan. L'Església celebra festa gran, només en el naixement de Jesús, de Maria i de Joan Baptista. I el poble cristià celebra el sol triomfador de la tenebra i de la nit, en el solstici d'estiu. Per això fem fogueres lluminoses, perquè la llum del Crist es prolongui, i els petards anunciïn que estem de vetlla joiosa perquè ha arribat el qui prepara els camins del Salvador, la Llum del món.

Cada començament del dia, en les lloances matinals, l'Església es ben disposa a viure la bella vocació de Joan, que és també la nostra: «A tu infant, et diran profeta de l'Altíssim, perquè aniràs al davant del Senyor, a preparar els seus camins; faràs saber al poble que li ve la salvació, el perdó dels seus pecats, per l'amor entranyable del nostre Déu» (Lc 1,76-77). A mi m'agradà de prendre aquest verset —«*Parare vias Domini*», preparar els camins del Senyor—, com a lema del meu ministeri episcopal, ara fa ja dinou anys... Crec que és molt suggerent per a tots els cristians, en temps de «nova evangelització», i que s'adiu, especialment, al ministeri que el bisbe humilment ha de recomençar cada dia, preparant els cors i els camins dels germans, perquè tots puguin trobar el Senyor, entrar en la seva comunió de vida, i ser-li bons amics.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Un afectuós acte de comunió amb Benet XVI

Benet XVI va presidir els dies 1, 2 i 3 de juny els actes de cloenda de la VII Trobada Mundial de les Famílies, celebrada a Milà. Sobretot a l'eucaristia final, el Sant Pare va rebre un llarg aplaudiment de set minuts, quan el cardenal Ennio Antonelli, prefecte del Pontifici Consell per a la Família, va dir que tots els presents pregaven perquè el Sant Pare Benet XVI pugui conduir durant molts anys el timó de la barca de l'Església. Aquest afectuós acte d'adhesió era un desgreuge per

les notícies divulgades les darreres setmanes, les quals —com va confessar el Sant Pare en l'audiència general del dimecres 30 de maig— són per a ell motiu d'especial sofriment. La propera Trobada Mundial de les Famílies se celebrarà d'aquí a tres anys a Philadelphia (EUA).

GLOSSA

Convertir-se

Fa gairebé dos anys, vaig casar una parella: ella creient, ell no estava batejat. Fa unes setmanes, vaig batejar el seu primer fill. Preparant la celebració, comentàrem el compromís d'educar-lo segons els ensenyaments de Jesús i, tal com hem après a l'Església, els diversos signes del ritual del baptisme, el paper dels padrins... El pare mostrà molt d'interès, seguia les explicacions i es notava, alhora, que vivia un procés de reflexió interior. L'actitud era la mateixa que quan, preparant el casament, parlàvem dels compromisos envers la part creient i la responsabilitat en l'educació dels futurs fills.

Acabada la sessió de preparació del bateig, em digué: «Penso, ja fa temps, que he de plantejar-me seriosament el tema de la fe. Potser jo també he de demanar el baptisme i acollir Déu en la meua vida.»

Convertir-se vol dir *girar-se vers...* Aquest pare s'ha anat convertint perquè ha anat *girant-se vers* Déu des de l'inici del seu nuviatge, des del contacte amb una persona de fe, i de re-top amb Jesús, el Crist i l'Església, el poble de Déu.

El naixement del fill i les responsabilitats que se'n deriven accentuen

aquest discerniment i fan pensar en la conveniència de repensar el propi camí de la vida tot obrint-se a la irrupció de Déu; la possibilitat de néixer a una vida nova, rebre la vida nova de Crist; unir-se a Ell, arribar a sentir-se membre del Poble de Déu, incorporat a l'Església. Decideix, doncs, començar una iniciació cristiana perquè arribi el dia de renéixer de l'aigua i de l'Esperit. Manifesta el desig, busca acompanyament en la comunitat creient, en la Paraula i en la lectura dels testimonis.

«Ens ha salvat no per les bones obres que podíem haver fet, sinó pel seu amor, mitjançant el bany regenerador i el poder renovador de l'Esperit Sant» (Tt 3,5). Un dia, acabat el procés, quan se senti cridat a professar la fe, amb l'ajuda de Déu i acollit per la comunitat eclesial, rebra el baptisme en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Serà cridat a tenir part en la vida de la Santíssima Trinitat des de la llibertat dels fills de Déu, acceptant la llei de l'Amor, i a fer de cada dia, amb la força de l'Esperit, un espai de testimoni, un espai per a l'amén a la crida personal que l'ha aprofitat a unir-se al misteri de la passió, mort i resurrecció de Crist.

Enric Puig Jofra, SJ

Invocació als protectors del Concili

«Que sigui sempre amb vosaltres la Immaculada Verge Maria. Que el seu espòs castíssim, sant Josep, patró del Concili ecumènic —el seu nom, a partir d'avui, resplendeix en el cànon de la missa, a tot el món—, ens acompanyi en el viatge, com va acompanyar la Família de Natzaret. I amb ells, que tinguem també sant Pere i sant Pau, amb sant Joan Baptista, amb els pontífexs, els pastors i els doctors de l'Església de Déu.»

(Del discurs pronunciat per Joan XXIII el 8 de desembre de 1962, al final de la primera sessió del Concili Vaticà II. No va presidir la segona sessió ja que va morir el 3 de juny de 1963)

EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res». De fet el Senyor sostenia la meua causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (138)

R. *Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.*

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos. R.

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt / quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell, digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor; ell durà a terme tot el que em proposo". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus.

»Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,57-66.80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan». Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!». Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan». Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la Muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,1-6)

Escuchadme, islas; atended, pueblos lejanos: Estaba yo en el vientre, y el Señor me llamó; en las entrañas maternas, y pronunció mi nombre. Hizo de mi boca una espada afilada, me escondió en la sombra de su mano; me hizo flecha bruñida, me guardó en su aljaba y me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Mientras yo pensaba: «En vano me he cansado, en viento y en nada he gastado mis fuerzas», en realidad mi derecho lo llevaba el Señor, mi salario lo tenía mi Dios. Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (138)

R. *Te doy gracias, porque me has escogido portentosamente.*
Señor, tú me sondeas y me conoces; / me conoces cuando me siento o me levanto, / de lejos penetras mis pensamientos; / distingues mi camino y mi descanso, / todas mis sendas te son familiares. R.

Tú has creado mis entrañas, / me has tejido en el seno materno. / Te doy gracias, / porque me has escogido portentosamente, / porque son admirables tus obras; / conocías hasta el fondo de mi alma. R.

No desconocías mis huesos, / cuando, en lo oculto, me iba formando, / y entretejiendo en lo profundo de la tierra. R.

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 13,22-26)

En aquellos días, dijo Pablo: «Dios nombró rey a David, de quien hizo esta alabanza: "Encontré a David, hijo de Jesé, hombre conforme a mi corazón, que cumplirá todos mis preceptos." Según lo prometido, Dios sacó de su descendencia un salvador para Israel: Jesús. Antes de que llegara, Juan predicó a todo Israel un bautismo de conversión; y, cuando estaba para acabar su vida, decía: "Yo no soy quien pensáis; viene uno detrás de mí a quien no merezco desatarle las sandalias." Hermanos, descendientes de Abraham y todos los que teméis a Dios: A vosotros se os ha enviado este mensaje de salvación.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,57-66.80)

A Isabel se le cumplió el tiempo del parto y dio a luz un hijo. Se enteraron sus vecinos y parientes de que el Señor le había hecho una gran misericordia, y la felicitaban. A los ocho días fueron a circumcidar al niño, y lo llamaban Zacarías, como a su padre. La madre intervino diciendo: «¡No! Se va a llamar Juan.» Le replicaron: «Ninguno de tus parientes se llama así.» Entonces preguntaban por señas al padre cómo quería que se llamase. El pidió una tablilla y escribió: «Juan es su nombre.» Todos se quedaron extrañados. Inmediatamente se le soltó la boca y la lengua, y empezó a hablar bendiciendo a Dios. Los vecinos quedaron sobrecogidos, y corrió la noticia por toda la montaña de Judea. Y todos los que lo oían reflexionaban diciendo: «¿Qué va a ser este niño?» Porque la mano del Señor estaba con él. El niño iba creciendo, y su carácter se afianzaba; vivió en el desierto hasta que se presentó a Israel.

Naixement de Sant Joan Baptista. Fragment del Retable dels Sants Joans, obra de Bernat Martorell (Vinaixa)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a. 18 / Sl 59 / Mt 7,1-5 ■ **dimarts**: 2Re 19,9b-11.14-21.31-35a. 36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14 ■ **dimecres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20 □ **dijous**: 2Re 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29 ■ **divendres**: Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19 ■ **dissabte**: Lm 2, 2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8, 5-17 ■ **diumenge** vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Sv 1,13-15;2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé: 5,21-24.35b-43).

COMENTARI

Grandesa de Joan Baptista

En l'Advent ja vàrem trobar la figura de Joan Baptista, el precursor que preparava el camí del Senyor i cedia tot el protagonisme a Jesús.

Avui celebrem solemnement el seu natalici i l'evangeli ens presenta el relat del seu naixement segons Lluc.

El text de Lluc posa un clar èmfasi en el nom de Joan Baptista. La seva mare remarca que s'ha de dir Joan. Però aquesta dada sorprèn —ningú en la família porta aquest nom— és confirmada pel seu pare que escriu —no pot parlar: «El seu nom és Joan». Quin és el sentit d'aquest nom? El nom significa *el Senyor fa un do*. Joan és, doncs, un do del Senyor. En aquest sentit, Joan Baptista s'afegeix a una

llarga llista de naixements extraordinaris que l'Antic Testament va oferint com a mostra de la cura de Déu pel seu poble. Això ho confirma el fet que la darrera frase de l'evangeli d'avui diu: «L'infant creixia i s'enfortia en l'Esperit». Aquesta afirmació està afegida a la narració del naixement (Lc 1,80) i reproduïx un tret característic de tots aquests personatges: Isaac (Gn 21,8), Ismael (Gn 21,20), Samsó (Jt 13,24-25) i Samuel (1Sm 2,21).

La figura de Joan Baptista, en la presentació de Lluc, és una figura notable. Nascut de nissaga sacerdotal, amb la connotació del nom que ja hem esmentat, té un protagonisme innegable: és el nou Elies que, segons la profecia de Malaquies (Ml 3,1), ve a preparar el ca-

mí del Senyor (segons Lluc, «amb l'esperit i el poder d'Elies»; segons Mateu, Joan Baptista «és Elies, que havia de venir», Mt 17,10-11).

Tot això sembla indicar que estem davant d'una figura extraordinària. Tanmateix, resulta que «el més petit en el Regne del cel és més gran que ell» (Lc 7,28b = Mt 11,11b). Aquesta afirmació de Jesús no vol pas rebaixar el paper de Joan Baptista, al contrari: «Entre els nascuts de dona no n'hi ha cap de més gran que Joan» (Lc 7,28a = Mt 11,11a). Però, al mateix temps, Jesús vol ressaltar la grandesa del Regne de Déu. El Regne pertany a un altre àmbit. Pertany a l'àmbit de Déu.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

26. La missió de Joan Baptista

En la Transfiguració apareixen Moisès i Elies i parlen amb Jesús. Amb això s'acclareix que el tema fonamental de Llei i Profetes és l'esperança d'Israel, l'èxode alliberador definitiu. S'acclareix que el contingut d'aquesta esperança és el Fill de l'home sofrent, el Servent del Senyor, que, en la passió, obre la porta de la llibertat i de la novetat. En parlar-ne amb el Transfigurats, posen en evidència que aquesta passió porta salvació, que està penetrada de la glòria de Déu, que la passió es transformarà en llum, llibertat i joia.

En la conversa que els tres deixebles tenen després amb Jesús, quan baixen de la «muntanya alta», Jesús els parla de la resurrecció, però ells li pregunten sobre el que diuen els mestres de la llei, que Elies ha de tornar a venir. Jesús, sense dir-ho expressament, identifica aquesta vinguda d'Elies amb Joan el Baptista: en les obres del Baptista va tenir lloc la vinguda d'Elies.

Joan Baptista va venir per reunir Israel, per preparar-lo per a la vinguda del Messies. Però el Messies mateix és el Fill de l'home. Que ha de sofrir i només així ha d'obrir el camí de la salvació. També cal que l'obra preparatòria d'Elies estigui

sota el signe de la passió. Efectivament: «El van tractar com van voler, tal com d'ell diu l'Escriptura» (Mc 9,13). Jesús es refereix aquí a la mort violenta del Baptista, però, en parlar que tot ha passat d'acord amb l'Escriptura, segurament fa al·lusió a tradicions que parlaven d'un martiri d'Elies: Elies era tingut per l'únic profeta que, en la persecució, s'havia escapat del martiri i que, en el seu retorn, caldria que també sofrís la mort.

L'esperança de la salvació i la passió eren coses entrellaçades, i la idea que hom es feia d'una redempció, en el fons, estava arrelada en l'Escriptura i, no obstant això, aquesta idea d'una salvació pel camí d'una mort violenta capgirava les expectatives que es feia la gent.

Calia llegir de nou l'Escriptura amb el Crist sofrent, cal que es faci en tots temps. Sempre cal que ens introduïm en la conversa del Senyor amb Moisès i Elies, com es llegeix en la narració de la Transfiguració del Crist, «en una muntanya alta». Sempre cal que el Ressuscitat ens interpreti de nou l'Escriptura, com va fer amb els deixebles d'Emaús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

Màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Es pot cursar de forma presencial i també per internet

La Universitat Ramon Llull (URL) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Es pot cursar de forma presencial (tardes, de 18.30 a 21 h) o de forma virtual (per internet).

Aquest màster es proposa donar a conèixer les diferents confessions i religions, el diàleg ecumènic i interreligiós i les relacions entre fe i cultura. Molt útil per a professionals del món educatiu, sanitari, de l'esport, la comunicació, els funcionaris d'ajuntaments i presons, l'acció social, etc.

Les assignatures que s'impartiran en el curs 2012-2013 són: Fonaments de l'Islam, Budisme, Esglésies orientals, Trets fonamentals de la cultura actual, Cristianisme. Seminari sobre instruments per al diàleg. Metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina. Dues assignatures a escollir entre: taoisme, confucianisme, religions africanes i afroamericanes, noves religiositats.

Preinscripció: del 2 de maig al 13 de juliol. Matriculació: del 4 al 25 de setembre de 2012. Més informació: Institut Superior de Ciències Religioses (ISCREB), tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org. Horari: de 17 a 21 h (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona, www.iscreb.org).

Curs monogràfic: Té sentit l'existència? Crítica del nihilisme contemporani. A càrrec del Dr. Francesc Torralba, els dies 3, 4, 5 i 6 de setembre, de 18.30 a 21 h. Ja us hi podeu inscriure.

SANTORAL

24. ✠ Diumenge. El naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Dilluns. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dimarts. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josep Maria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

27. Dimecres. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la seguretat social i del cos de sanitat; sant Ciril d'A-

lexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església.; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. Dijous. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

29. Divendres. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. Dissabte. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliàna, vg.

Infidelidad virtual

Ya lo anuncié en un libro anterior, *Enganchados a las pantallas*: por sexos, los hombres son más propensos al juego y a la pornografía, mientras que las mujeres lo son a las amistades personales íntimas que encuentran chateando por internet. Las casi infinitas modalidades del adulterio tienen ahora el nuevo capítulo de las *infidelidades virtuales*.

Aún no hay una adecuada definición de la infidelidad en el ciberespacio. Esta indefinición es todavía mayor cuando se trata de asuntos de sexualidad. Es habitual pensar que una relación que se establece por internet no es un adulterio, porque no se establece contacto sexual directo. Tampoco la ley puede probar un adulterio sin un contacto sexual real y directo.

Hay signos que pueden indicar *ciberadicción sentimental*: cambios del horario del otro cónyuge; petición que no se le moleste mientras esté frente al ordenador y que actúe misteriosamente; descuido de las tareas que habitualmente realiza en la casa; evasivas y mentiras, etc.

Los países que nos preceden en tecnología ya están preparados para el espionaje de la traición. Existen programas de ordenador para cazar al infiel: se pueden leer *e-mails* recibidos y enviados; espiar conversaciones de *chat*; descubrir las contraseñas del espionado, etc. Sepan que las estadísticas indican que muchas de las infidelidades del ciberespacio dejan de ser virtuales en poco tiempo...

Lo cierto es que en la consulta oigo numerosos casos en que la adicción al ciberespacio ha sido el detonante de una crisis en la estabilidad de la pareja y la causa inmediata de una separación.

La infidelidad virtual suele suceder a velocidad de vértigo, pero también es cierto que las parejas virtuales asimismo se deshacen a la misma velocidad, y muchas veces debido a otra infidelidad por el mismo medio.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC TORRALBA

L'èxit de l'Atri

La celebració de l'Atri dels Gentils de Barcelona ha deixat un bon regust, amb unes sessions que han tingut una gran dignitat intel·lectual i una gran bellesa estètica, tant pel que fa als entorns escollits, com pel que fa a les peces musicals que els ha acompanyat —especialment, l'apoteosi musical que es va aconseguir a la Sagrada Família. El Dr. Francesc Torralba, teòleg i filòsof que va participar com a ponent a la sessió del Paranimf de la UB, valora positivament el diàleg i la interacció entre els creients i els no creients convidats, que va ser «de gran qualitat i en un marc d'absolut respecte a les conviccions de cadascú».

És una bona manera d'evangelitzar, a través de l'Atri?

L'Atri pot ser un bon instrument per evangelitzar sobretot si se supera l'endogàmia. Si realment esdevé un lloc de trobada entre creients i no creients pot ser una ocasió, un moment oportú, per reconèixer-se mútuament, per trencar tòpics i estereotips, per donar a conèixer la proposta de la fe i per copsar les dificultats i els obstacles a la recepció d'aquesta proposta. Cal plantejar-lo com una invitació a dialogar i no com una *quaestio disputata*.

Què té la cultura que pot fer despertar la fe?

La gran cultura, la cultura que va al fons de la condició humana, la que travessa la banalitat i la superficialitat, és un desvetllament d'allò essencial. És independent de si l'ha articulada un creient o un no creient. La cultura, com diu Kierkegaard, és el viatge que fa cada ésser humà per conèixer-se a si mateix. Té, doncs, com a fita, el coneixement profund d'allò que som, d'allò que ens neguiteja, d'allò que ens espera. En aquest sentit, la cultura és una font d'interrogació i recerca de sentit. Aquí, tant creients com no creients tenim un espai per trobar-nos i per fer-nos preguntes mútuament.

Per què és tan important el diàleg actualment?

Des de l'esdeveniment eclesial més important del segle xx, el Concili Vaticà II, del que aviat commemorarem els cinquanta anys, el diàleg ha esdevingut un instrument bàsic per arribar a l'altre i comprendre'l. Requereix escolta, humilitat, claredat, la recerca d'un llenguatge comú, la prudència i l'amabilitat en l'ús de la paraula i, sobretot, la confiança i la recerca sincera de la veritat. Pau VI en va subratllar les condicions bàsiques i ineludibles. El diàleg és un gran procés. Tot just estem aprenent a dialogar, a obrir-nos als altres i a hostatjar, si cal, la seva paraula inquietant.

Òscar Bardaji i Martin

Celebració de Pasqua Florida

Amb la celebració de la Pasqua Florida, al nostre bisbat es convoquen força aplecs.

La petita església de Sant Romà de Vila, a Encamp (Andorra), van celebrar-ho una cinquantena de persones de la parròquia d'Encamp, que van assistir a la missa presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives. Van concelebrar Mn. Xavier Esplandiú i el P. Josep M. Feliu, i hi van assistir les autoritats comunals. En la seva homilia, Mons. Joan-Enric Vives destacà la importància dels aplecs com a «moment intens de trobament entre els veïns», així com el seu sentit de comunitat davant d'una societat cada cop més individualista. «Mai hem estat tan informats amb internet i les xarxes socials i, ahora, tan sols, segons diuen les enquestes», afegí. Per aquest motiu, valorà molt positivament «tot allò que puguem fer per crear solidaritat, coneixença, veïnatge i poble» per tenir una Andorra més «forta, solidària i generosa».

El cònsol major de la parròquia, Jordi Mas; el cònsol menor, Jordi Torres, i la consellera major Esther París van estar-hi presents així com el raonador del ciutadà, Josep Rodríguez.

Santa Fe, a Organyà

A Organyà, on hi ha molta devoció per Santa Fe, els veïns puguen a peu a l'ermita dalt de tot de la muntanya en un romiatge que comença ben d'hora al matí. Enguany prop de cent-cinquanta persones van participar de la missa solemne, presidida per Mn. Evarist Vigatà, el rector d'Organyà, que oficià acompanyat per Mn. Ramon Rossell, que havia estat rector a Organyà.

Pelegrinatge diocesà a Lourdes

L'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell ha pelegrinat enguany al Santuari de Lourdes, del 28 al 31 de maig del 2012. Aquest ha estat el 34è pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell.

Hi han pres part uns 600 pelegrins provinents de tots els indrets del Bisbat d'Urgell i un petit grup del veí Bisbat de Solsona. D'entre els participants hi havia prop d'un centenar de malalts, 95 infermeres i 35 camillers. El Sr. Arquebisbe Joan-Enric Vives acompanyat d'una dotzena de sacerdots de la Diòcesi, ha presidit les principals celebracions del pelegrinatge.

La Pastoral del Santuari de Lourdes, després d'haver celebrat el gran Any Jubilar del 2008, ha volgut que al llarg d'aquests darrers tres anys s'ajudés els més de 6 milions de pelegrins que cada any arriben a Lourdes, a viure amb més intensitat la pregària personal i comunitària, tot seguint l'exemple de Santa Bernadeta. Enguany s'ha proposat seguir i imitar Santa Bernadeta resant el Sant Rosari.

Mons. Vives, en la celebració penitencial, exhortà els pelegrins a viure l'Amor a Déu, com el van viure la Verge Maria i Santa Bernadeta. Al llarg del pelegrinatge, animà els pelegrins a imitar Santa Bernadeta tot seguint el seu exemple de pregària confiada en Déu i en la Santíssima Verge, en tots els moments de la vida, en els de felicitat i en els d'adversitat. Enguany, seguint el lema pastoral del Santuari, l'Arquebisbe va insistir en la riquesa del rès del Sant Rosari. «Una pregària accessible a tots: grans i petits, clergues i laics, cultes i poc instruïts», com diu el Papa Benet XVI.

La participació en les celebracions del Santuari de Lourdes esdevé, any rere any, un moment fort de pregària i de vivència eclesial. Els malalts participen amb gran devoció en l'Eucaristia i reben amb una profunda fe la benedicció amb el Santíssim Sagrament. Amb gran fervor els fidels preguen Maria durant el rès del Sant Rosari amb les torxes enceses. La Missa Internacional, celebrada a la Basílica de Sant Pius X, ajudà tots els pelegrins a viure la Unitat i la Catolicitat de l'Església, estesa d'Orient a Occident.

Ara, l'Hospitalitat del Bisbat d'Urgell ja pensa a participar en el pelegrinatge del proper 2013, previst per als dies 27-30 de maig.

CONEIXENT LA NOSTRA DIÒCESI D'URGELL

**363 parròquies
i 225.150 habitants**

La nostra és una diòcesi que ocupa un territori molt ampli: comprèn les comarques de l'Alt Urgell, Cerdanya i una part del Ripollès, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà, la Val d'Aran, l'Urgell Mitjà i el Baix Urgell i la Noguera; i el Principat d'Andorra. Hi vivim unes 225.150 persones. Està organitzat a través de nou arxiprestats: el de Núria Cerdanya, el de l'Alt Urgell, Valls d'Andorra, Urgell Mitjà, Baix Urgell, Noguera, Pallars Jussà, Pallars Sobirà i Val d'Aran. La Seu d'Urgell, on està situada la Catedral de Sta. Maria d'Urgell és el seu lloc central. Hi ha el Palau Episcopal, que acull les instal·lacions de la Cúria i l'administració de la diòcesi i també la Representació del Copríncep Episcopal d'Andorra.

L'arxiprestat amb més parròquies és el de l'Urgell Mitjà, on hi conviuen 23.145 persones, i on les poblacions de Ponts, Artesa de Segre, Agramunt i Guissona són les més actives. L'arxiprestat amb més menys parròquies és el d'Andorra. Allà però hi ha una població molt alta: hi viuen al Principat unes 85.000 persones... Es dona la circumstància però, que «parròquia» també és el nom de divisió administrativa i política de les Valls: n'hi ha set de parròquies. En cadascuna d'elles hi ha les esglésies més importants i a més alguns petits temples romànics de gran bellesa. En total, a la diòcesi d'Urgell hi ha 363 parròquies i 60 registres sacramentals.

MIL-LENARI DE SANT ERMENGOL

El bisbe Sant Ermengol va ser el fill dels vescomtes Bernat i Guisla del Conflent. Nasqué probablement a Aiguatèbia, on hi havia la residència de la família vescomtal.

Era nebot del bisbe Sal·la, del qual fou auxiliar en un període de formació i, després, el seu successor en el govern de la seu urgellesa. El seu episcopat va de 1010 a 1035.

Instituí la canònica (1010) i la féu aprovar pels altres prelatos de la província eclesiàstica de Narbona i pel papa Sergi IV (1009-1012).

Va ser ell qui va començar la nova catedral, consagrada el 1040 pel seu successor Eribau. Féu edificar també l'església de Sant Miquel, prop de la seu episcopal. Consagrà l'església de Sant Julià de Coaner (1024) i la del monestir de Sant Pere de la Portella (1035), on fundà una confraria. I desplegà una gran activitat de caràcter social, encaminada a millorar les condicions de vida dels pobles i les vies de comunicació.

© Museu Nacional d'Art de Catalunya - MNAC
25/01/2011

Grisalla del l'orgue de la Catedral d'Urgell

La primera referència d'un orgue fix a la Catedral d'Urgell data del 1473. No es coneix qui el va construir ni on estava situat, però sí se sap que l'instrument estava acompanyat d'una rica ornamentació pictòrica integrada per dotze teles que actualment formen part del fons del Museu Nacional d'Art de Catalunya, tret d'una que es troba a una col·lecció particular.

Una d'aquestes teles representa el Bisbe Ermengol. Es tracta d'una grisalla de bona qualitat, d'uns dos metres i mig d'alt per uns dos metres d'ample, pintada al tremp i amb pa d'or per als daurats.

Està datada cap a finals del segle xv i atribuïda a un hipotètic mestre de La Seu en no haver-se pogut determinar fins ara el nom de l'autor.